

Litt om mine tanker ang CI – operasjonen!

Nu som jeg lever i den stille verden!

Tro meg når jeg sier at vet jeg hvordan det føles å være helt døv. Da mener jeg helt DØV, ingen lyd, heller ikke dette ekstra høreapparatet som mange andre har.

Men jeg klarer meg med tegnspråk som jeg har lært, og med papir og blyant i lommen.

Jeg vet ikke helt hva jeg forventer, så den biten har jeg ikke satt meg inni enda, men til operasjonen hadde jeg store høye forventninger til, og masse rare tanker.

Siden jeg hadde hørt så mye omkring dette CI. Med å kunne miste lukte, og smakssansen for. eks.

Må komme med en opplysning:

Min smak og lukte sans er blitt mye bedre etter dette.

Selve dagen da jeg skulle legges ned til operasjonen, og de hadde barbert mitt halve hode (Herregud som jeg så ut) ble legen sint, (jeg hadde mange leger som tok vare på meg!) siden de hadde tatt vekk altfor mye hår.

Men jeg hadde jo fått noen piller og festen min begynte kl. 5 om morgen. Så hva om de kunne tatt hele hodet og barbert alt vekk? Det hadde ikke gjort noe! Tror jeg var i stand til å være med på det meste!

Umenneskelig tid å stå opp på, spør du meg!

Kl. 08 om morgen var det på tide å vinke til alle sammen fra sengen min.

De skulle ha hatt norske flagg og vinket med. Jeg så det foran meg. (alle visste at når jeg kom opp var jeg døv)

Da skulle de ha stått med plakater og med en tekst HURRA FOR HILDE, ja, jeg kan drømme jeg! Men jeg ble trillet ned.

Nede fikk jeg utlevert "den" sexy buksa. Den var minst 20 nummer for stor, lang og si, med blomster på. Den skulle passe til alle!

Kunne ha fått noen nummer mindre takk!

Vel, med enda flere piller innbords var det ikke nei i min munn, å ta denne buksa på.

Uten disse pillene hadde jeg nok stusset litt. Hadde nok nektet.

Måtte gå litt, skriver jeg gå,

NEI,

Jeg ROCKET meg inn til operasjons - sal, og hadde store problemer med å ligge stille på den smale benken.

(Alt dette ble skrevet til meg etterpå)

ER DET VIRKELIG MEG SOM HAR FUNNET PÅ DETTE!

Sykepleiere og de som var der, var jo så masse folk, så en mister lett tråden, fikk seg en god latter, og jeg hadde nok bablet i vei, med flere vitser osv. Hadde nok også funnet på mye rart, men det ville jeg ikke høre om. En kan jo bli helt flau!

Jeg var nok ikke til å stoppe. Legen fortalte til meg han kunne høre lyden og gikk etter "latteren min"! HERREGUD!

En ting jeg husker veldig godt var at jeg ikke kjente igjen legen, eller var det en annen lege?

Han hadde tatt på seg noen grønne klær fra topp til tå. Var sikker på det var en "mars" boer som hadde kommet fra planeten mars og som skulle hente meg.

Jeg nektet der og da å sovne, slik er det blitt meg fortalt.

Så på klokken og var fast bestemt at den måtte og skulle jeg huske. Ikke spør meg hvorfor.

Klokken var akkurat 09.10 så husker jeg ikke mer. Jeg må nok ha sovnet.

Våkner og ser om jeg finner en klokke, for noe inni meg sa at den måtte jeg huske og ser at kl er 13.00, også tenker jeg med meg selv at den kunne jo ha vært mer. Har jeg sovet så lite.

Prøver å sove litt til men helt umulig, siden jeg måtte slik på toalett.

Også var jeg mørbanket i ryggen, trodde den skulle gå av, så jeg var nødt å komme meg ut av denne sengen på en eller annen måte.

Vel, heldigvis fikk jeg det, men måtte da være forsiktig og med alt utstyr som var festet på meg, var jeg så klar til å dra hjem som jeg aldri hadde vært før.

Hadde nok spurt om dette også. Mast hull i hode på folk, fint å ha noe å skylde på!

Alle hadde fortalt meg at jeg ble svimmel etterpå.

SVIMMEL?

Jeg nei, var frisk som en fisk, og ikke syk eller kvalm, men var i en evig pillerus, det var jeg!

Klokken 14 ble jeg kjørt opp på avd. siden jeg var så oppegående og pigg.

Var oppe resten av dagen. Godt humør kan man si.

Svimmel og balanseproblemer fikk jeg etterpå. Og til de grader, men det blir en annen historie fra virkelighet.

Nu er jeg i den døves verden, og har det helt ok med meg selv! Jeg har ikke helt funnet ut om jeg skal være døvblitt eller døv når jeg for mitt CI – app. Og skal så ta dette av.

Men jeg har god tid til å tenke på dette, og finner vel ut av det tilslutt. Jeg for da inderlig håpe det!

Skulle få lyd den 14. mai men er utsatt siden jeg må inn å ta en liten operasjon siden jeg har noe som ligger å trykke på balansenerven derfor har jeg problemer med denne og er svimmel, men jeg vil bli helt fin. Håper jeg slipper dette, at naturen sin gang ordner opp for meg. Jeg for stole på Vår Herre!
CI ligger fint på plass, slik som det skal. Lyden skal jeg få på etter dette, det er lovet slutten av mai. Gleder meg!
Jeg er optimist som bare det.

Har fått oppfølging etter jeg kom ut fra sykehuset, men da jeg lå inn tenkte jeg på hvor er tolkene. Du ligger på et stort sykehus oppe på en avd. som har med ører å gjøre, og ikke et menneske der på den avdelingen som kunne et ord på tegn. Det er for dårlig synes jeg.

Noen leger tok seg tid til å skrive, mens andre stod og sa noe, for det så jeg på munnen Deres.

Men å skrive det tok det for lang tid til. De ukene jeg var der kunne det godt ha vært noen og snakket med, kanskje en Likemann?

Uansett fikk jeg erfare at her må man gripe fatt i noe, å gjøre noe med dette på en eller annen måte.

Sykepleierne skulle ha vært kurset i TSS i det minste?

Jeg hadde en sykepleier eller det vil si to som jeg ble godt kjent med siden jeg lå inne over 2 uker. De fikk en smakebit på TSS og ble veldig tent på dette.

De var så kry at de to kunne små enkle ord uten at de andre kunne forstå hva de snakket om, at de andre pleierne kom løpende inn til meg og ville lære TSS de også. De var helt enig om at kurs i TSS burde de ha.

Som dere forstår hadde jeg ingen problemer med å få dagene til gå!

Oppfølgingen hjemme er at jeg skal få tale og lytte- trening på Voksenopplæringen. Dette ser jeg fram til.

Jeg har også en fysioterapeut som kommer hjem til meg, og her kunne jeg velge hvor mange ganger uken jeg ønsket dette.

Så jeg har det i grunnen veldig bra, selv om jeg lever i den stille verden!

Stor klem fra Hilde-Jannecke Hellestvedt